

Sygn. akt V CZ 109/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Spółki Mieszkaniowej Sp. z o.o.

w K.

przeciwko I. W., J. W., Ł. W.

i A. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lutego 2015 r.,

zażalenia pozwanych na wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 24 lipca 2014 r.,

**oddala zażalenie i pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego orzeczeniu kończącemu
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2014 r. Sąd Okręgowy w G., po rozpoznaniu apelacji powódki Spółki Mieszkaniowej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 24 października 2013 r. w sprawie przeciwko I. W., J. W., Ł. W. i A. W., uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania odwoławczego. Podstawą rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji był art. 386 § 4 k.p.c.

W zażaleniu wszyscy pozwani zarzucili zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 229 k.c. przez jego niezastosowanie, art. 118 k.c. przez jego zastosowanie, a co do pozwanej małoletniej A. W. nieuwzględnienie braku jej odpowiedzialności. Skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z zasądzeniem kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanych koncentruje się na zarzuceniu zaskarżonemu wyrokowi naruszenia prawa materialnego, zapominając, że nie chodzi o wniesioną apelację od tego wyroku, tylko o wyjątkowy środek zaskarżenia, jakim jest zażalenie na wyrok uchylający wyrok sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania. Kierując zatem prawidłowe wnioski w zażaleniu, pełnomocnik skarżących skupił się nie na tych kwestiach, które decydują o powodzeniu tych wniosków. Wyrok, którego dotyczy zażalenie został oparty na art. 386 § 4 k.p.c. Według tego przepisu sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki powołanego przepisu. Sąd drugiej instancji dokonał oceny prawnej wyroku Sądu Rejonowego i uznał, że nie została rozpoznana istota sprawy. Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego odnosić się merytorycznie do sprawy rozpoznawanej w toku instancji. Uczyni to sąd pierwszej

instancji ponownie ją rozpoznając. Z uzasadnienia wyroku uchylającego wyrok Sądu Rejonowego wynika, że Sąd ten będzie musiał przeprowadzić samodzielnie postępowanie dowodowe i rozpoznać istotę roszczenia powódki. Nie może go w tym zastępować Sąd drugiej instancji, gdyż wówczas proces ograniczałby się do jednoinstancyjnego rozpoznania sprawy.

W okolicznościach sprawy prawidłowe było zastosowanie przez Sąd drugiej instancji art. 386 § 4 k.p.c. Z tych względów należy uznać zażalenie jako niezasadne i na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. je oddalić.